

Barcelona, 12 de febrer del 1962

Col. 10392
UNB

Estimat Pere:

Si no fos perquè penso que ja hauràs rebut les meves cartes dels dies 1 i 4 d'aquest mes, i segurament també la d'abans d'ahir, la teva del dia 5, que acabo de rebre, ens hauria deixat desolats. ¿Com has pogut pensar, ni un moment, que no ens causé alegria la decissió del vostre retorn? ¿Com és possible que hagi pogut creure que ens hagi ocasionat cap mena de trastorn, la possibilitat de veure satisfeta una il.lusió que estem mantenint des de fa més de vint anys? No, Pere, no; t'esperem. No he d'afegir res més al que ja dic en les cartes esmentades i només dalim per sapiguer si portes endavant les gestions necessaries.

Potser si que hem tardat massa a prendre una decissió, que tu mateix no havies adoptat com ara sembla, aprofitant unes circumstàncies favorables que abans no s'havien donat. Però ja veus que en arribar el moment de la veritat, hem superat tots els dubtes i ens veiem en cor de superar les altres dificultats d'ordre moral, que potser són les que mes et preocupen.

Vina, quan més prompte millor. Ara estarem patint fins a tenir carta que ens expliqui que ja has començat passos, que estàs tranquil i il.lusionat.

Vaig parlar-te de Perpinyà donada la circumstància que tot l'utilatge de la casa Sirven de Toulouse ha estat transferit a una empresa perpinyanenca, que ha assumit la gerència dels negocis gràfics de Sirven. Però parlant del cas amb en Sala m'ho tragué del cap, assegurant-me que aquí tenies millor pervindre i més facilitats en tots els ordres.

Confio que tots els dubtes t'haràn quedat aclarits.

I poso punt per a no entretenir aquestes ratlles, esperant que diumenge podré escriure llarg, contestant una carta més optimista que la que deixo contestada.

Una forta abraçada per a tots.